

Carles BATLLE. Director

editorial

El dossier principal del número 44 d'*Estudis Escènics*, següent volum de la nova època (digital) de la revista, se centra en la complexitat de les relacions entre **Teatre i Ciutat**. En aquest sentit, el dossier recull ponències i comunicacions vinculades al simposi associat (Teatre i Ciutat: escenografies pre-existents),¹ que va tenir lloc a l'Institut del Teatre l'octubre de 2018: s'hi van estudiar els vincles entre teatre, arquitectura i societat, però també es va reflexionar sobre la potencialitat dramàtica de la ciutat.

A les metròpolis contemporànies, les architectures teatrals o bé esdevenen *actors* de transformació urbana o bé es converteixen en construccions indiferents a l'entorn. Sigui com sigui, els edificis teatrals sempre estan en consonància amb una determinada construcció social. Però no només els edificis teatrals (entesos com a architectures projectades ja de bon inici per a la representació); en l'actualitat, també hem de considerar tots aquells espais *trobats* —i usats com a escenari d'actes performatius— que actuen d'agent revitalitzador de la vida ciutadana (i que permeten redescobrir la mateixa ciutat). S'obre, doncs, un nou marc de trobada entre artista i societat. Aquest marc gairebé sempre modifica el rol tradicional de l'espectador, que sovint passa a tenir una presència determinant en l'esdeveniment.

Observar la disposició de tots els espais teatrals a la ciutat —siguin concebuts *com a tals* o usats *com a tals* ocasionalment— permet captar la capacitat estructuradora del fet teatral.

S'agrupen dins la perspectiva més arquitectònica i urbanística (relació entre el teixit urbà, el lloc teatral i la construcció social) els articles d'Ivan Alcázar (Barcelona), Guillem Aloy (Palma de Mallorca), Kyriaki Cristoforidi (Barcelona. Teatre Arnau), Bri Newesely (Berlín) i Daniel Paül (Barcelona). En un sentit paral·lel, Kathrin Golda-Pongratz reflexiona sobre el concepte de superposició i palimpsest quan parlem de *reconstrucció* semàntica d'aquells indrets urbans que han estat usats com a llocs teatrals. I Oriol Martí

1. A l'enllaç <https://sites.google.com/institutdelteatre.cat/simposio18> podeu consultar el programa, els vídeos de les ponències, així com material complementari del simposi.

ens parla del carrer com d'un «hàbitat creatiu». Finalment, tenim algunes anàlisis vinculades a experiències ben concretes. Així, per exemple, Elva Araceli González (Madrid. Matadero), Ricard Gàzquez (Barcelona. Art comunitari) o Vincenzo Sansone (Itàlia. Teatro Potlach).

Ja fora de dossier, en l'apartat de «Teoria» es recullen dos articles d'interès. Un de Constanza Brnčić sobre la pràctica performativa *Moving Objects* i un altre d'Ivan Garcia sobre la relació de Fabià Puigserver i Polònia. En aquest mateix apartat, hi trobareu dues aportacions sobre el «manifest» de la companyia FFF (The Friendly Face of Fascism), una de Carmen Pedullà i una altra de Christina Schmutz. El manifest també el publiquem en una nova versió actualitzada a l'apartat de «Documents».

Aquest darrer apartat (que recull propostes diverses no sotmeses a avaluació i índexació) reuneix materials diversos (com ara manifestos, converses, rapports, etc.). Enguany les propostes són de Davide Carnevali, Pep Fargas (Lluèrnia), Guillem Aloy (Rimini Protokoll) o Anna Hohler.

Esperem, un cop més, que tot plegat sigui del vostre interès.

